

Megjelenik minden vasárnap.

I. évfolyam 12. szám.

Ára 4 fillér.

1913. december hó 21.

Új divat.

Becses nőm ma egy ujsággal
Lepett meg:
Párisi nők új divatot
Teremtnek.
Harsnyátlan mezitlábba
Huzzák eztán a cipőt.
Mezitlábbal úgy főzik meg,
Egyszerűen mezitlábbal
Főzik már most főzelékké
A férfit a kicsi nők.

A legujabb divat-hóbort
Hallatán,
Önkéntelen e szavakat
Hallatám:
„Nem is tudtam eddigelé
Nem is tudtam igazán,
Hogy párisi divat szerint
Öltözik már régóta a
Kati cseléd, meg a Julcsa
Szobalány.“ (ÓN.)

Ellendal az első hóról.

„Hahó, hej, hahó,
Tisztelt póéta,
Nem látja, hahó,
Hogy lehullt a hó?
Mi az, nos, mi az,
Hogy egyszerűen elmegy
És ősi szokás szerint
Egy dalt sem énekelget
Az első szűz hó mellett,
A szűz első hó mellett!“

Igy dadogott ma rám
Egy régi ismeretlen,
Mikor mogorván
Reggelizni mentem,
S a lábam alatt
Locsogott, csobogott,
Csacsogott, frecsogott
Valami szürke-barna
Közutállati lé,
Szegény aszfalt, amelynek
Ezt reggeliznie kellett,
Szinte ájult belé!

„Ugyan már kérem,
Szóltam szerényen,
Menjen fenébe.
Szép kis szűz volna,
Amelyik így kinézne,
Mint ez a vacak piszok,
Vagy ez a piszok vacak
Itten a lábam alatt,
Amelyet, nem tudni,
Hogy mi az oka ennek:
Önök még mindig
Szűzi hónak neveznek.“ (ÓN.)

Legszebb karácsonyi képes-lapok és diszes imakönyvek
rendkívül nagy választékban Kovács Antal papirkereskedésében kaphatók.

Női kalapok mindenkor a legujabb párizsi modellek után
divat szerint

ugyszintén átalakítások a legolcsóbban készülnek:

WEISZMANN MALVIN. női kalapdivattermében

MAKÓN, Deák Ferenc-utca.

VERNISZÁZS.

A legjobb viccek látszik: Makó és verniszázs! Mütárlat és Makó! Mi van akkor a hagymával? — kérdik az idegenek. És szó ami szó, bizony majdnem nagyobb volt ez évben a forgalom festményekben, mint hagyományban! Makón!

Nem volt nyilvános, de intim Endre Béla képtárlatának megnyitása. A város előkelőségének az a része volt jelen, amelyik lelkesedik — részben a művészetért, részben az ilyen összejöveteli alkalmakért.

Hát igaz, szép is volt a nagyon. Hogy az elején kezdjük, — a büffé kitűnő volt. A hölgyek szépek és elegánsak, az urak pedig a helyzethez illőn: műértők, ha nem a falra rakott, hát az asztalon kiállított inycségek tekintetében.

Az asztalon elhelyezett dolgok el is fogytak mind, — a falon lógó tárgyakban is volt némi forgalom. Az irányzat — börzei nyelven szólva: — szilárd volt.

Nagyon örvendetes dolog, hogy ennyire terjed a műpártolás Makón. Még a legszegényebb emberek is szerettek volna képet vásárolni. A jó szándék meg volt, csak a mód hiányzott.

Dózsa Imre például öklömnyi könnyeket hullatott, mert nincs módjában képet vásárolni. E fölötti bánatában még enni sem tudott.

Pedig Espersit nógatta, hogy talán mégis, kerül egy kis pénzmag a lajbizsebbül. Nem is tudott ellentállni a csábnak és megígérte, hogy ha sikerül egy kis pénzt szerezni — váltóra, — hát vesz.

Apropos! Espersit. Ő is jelen volt. Nem mint politikus, hanem mint műértő. Nem kell félni, nem akasztotta szegre az elveit, ellenkezőleg azokra támaszkodva jelent meg.

Az igaz, hogy nagy sikerrel műértett, mert ő ilyenkor direkt művészi szemmel néz és lát, s így nagy fölfedező. Minden képen más és más szépségeket fedez fel.

Gomblyukában a honszerem piros muskátlija, kis ujjában a művészetek ismerete, szívében az emberszeretet, homlokán a muzsa csókja, zsebében a hagyma szövetkezet. A hatalmasok elleni gyűlöletét elrejtve, — irányítja az ügyeket — legalább egy óra hosszág — a megyeházán.

És ami politikai tekintetben hihetetlen, az művészi szempontokból — megtörténik. Irányító befolyást gyakorol még a főispánra is. Ez már csak mégis diadala az ellenzéki eszméknek, mikor Espersit véleménye a döntő.

Azt mondják, hogy végül Dózsa Imre tényleg vásárolt festményt. Ha igaz, ez komoly szenzáció. A hír még megerősítésre szorul.

Az ártatlan.

Miczike bevásárol és 20 koronással akar fizetni. A kereskedő vissza adja, hogy a pénz hamis.

— Ugy? az lehet, mert sötétben kaptam.

Kész bádog- és zománcozott edények

hol szerezhetők be a legolcsóbban?

BIRI IMRE

bádogos-üzletében a püspökkerttel szemben.

Vizvezeték-, villanycsengő- és fürdőszobaberendezéseket a legmodernebbül készít. — Épületek készítésénél minde: bádogos munkát elvállal jutányos áron.

PAPP GYULA géplakatos MAKÓ, Héderváry-utca 6.

Készít e szakmába vágó minden-nemű munkákat jutányosan és

jótállás mellett javít motoros kerékpárokat, bicikliket és varrógépeket.

Tessék meggyőződést szerezni!

Helyreigazítás.

Mult számunkban „A legszórakozottabb ember“ címén közölt anekdoták nem vonatkoznak Dallos Sándor doktorra. Egyáltalán nem fűződnek személyhez, csak a szórakozott emberek típusának jellemzésére szolgáltak.

Pályázom férfikarra.**Ne tessék félreérteni!**

*

A mai napilapokban olvasom:

(*) **Pályázat férfikarra.** A Magyarországi Független Deutrális Good Templár-Rend pályázatot hirdet férfikarra alkalmas, az absztinens életmódot, a józan életet magasztaló, a szeszes italok elleni nemzetmentő küzdelemre lelkesítő magyarnyelvű dalszöveg megírására. A pályadíj száz korona, mely azonban csak abszolút irodalmi értékű műnek adatik ki.

Miután sürgősen szükségem van száz koronára, *idegen kézzel* leírva itt küldöm a pályamunkákat:

I.

Kalapom, kalapom csurgóra
Csak tejet innék, ha vóna.
Akár iszom, akár nem
A legszebb opera a Cármen.

II.

Főpincér ur, főpincér ur kérem,
Ásványvizet adasson ma nékem.
Vagy gisshüblit, vagy parádit:
Szép asszony úgy el nem csábit.
Sejhaj, éljen Dr. Gerő Géza!

III.

Igmándit ittam az este
ragyogó csillagom galambom.
Most is szaladhatnék tőle
ragyogó csillagom galambom.
A lábamon én szilárdan állok,
Mert csak antialkoholizálok
ragyogó csillagom galambom.

IV.

Feleségem Sára
Gyűjti a pénzt a ládafiába.
Gyűjtsed, gyűjtsed
Kicsi tojó tyukom,
Én majd abból,
Ital nélkül uszom.
Gyűjtsed feleségem Sára!

Önérzet.

Egy ügynököt megszólított az utcán egyik vidéki ismerőse:

— Mi van az öccsével?

— Az öccsém? Hát mi legyen vele?

— Kint van már?

— Kint? Honnan?

— Hisz azt hallottam . . .
hogy . . . hát . . . igen, hogy . . . váltót hamisított!

Az ügynök magából kikelve ordított rá ismerőseire:

— Az én öcsém! Mi jut magának eszébe.
Majd adok én magának tisztességes embereket így megrágalmazni!

— De engedelmet kérek — mentegetődött a másik — én az ujságban olvastam!

— Mit olvasott maga az ujságban?

— Hogy váltóhamisítás miatt elítélték!

— Igen, de nem az öcsémet, hanem — engem!

Tombola városi kezelésben.

A város vezetősége a tombolajáték községi kezelésbe vétele tekintetében napok óta alkudozásokat folytat Dózsa B. Sámuel engedménnyessel, ki a koncessiót bizonyos kikötések mellett hajlandónak is nyilatkozott a város kezelése alá bocsátani.

A legújabb és legjobb

magyar gyártmányu tükör-acél ekék,

amelyek felülmulják a régebbi rendszerű összes ekéket, továbbá különféle gyártmányu **mütrágyaszórók**, uj és használt **vetőgépek, szecskavágók, répvágók, morzsolók**, valamint az összes gazdasági **gépújdonosságok** a legolcsóbb áron kaphatók Makón

GULÁCSI JÁNOS

vasipartelep és gépraktárában. I., Desseffy-tér 31.

Telefon 50. szám.

TÁNC TANITÁSI FELHIVÁS!

Az ÉRDEKY-tánciskolában az

őszi tánc tanfolyam

megkezdődött!

Ezúton értesítetnek az igen tisztelt szülők és tánc kedvelő ifjuság, hogy ezen tánc tanfolyamon az eddigi táncokon kívül a legújabb táncok is, mint **Boston**, **Two-Steep** (tu-step) taníttatni fognak.

Megijedt.

— Akit én szeretek, azt meg tudnám enni . . .

— Menjen, menjen, mert segítségért kiáltok!

MEGTÖRTÉNT ESETEK.

Elismert nevű makói kriminalistához beállít egy rendezetlen vallási viszonyok között élő ember. Előadja, hogy másfél éve a „Csanádmegyei Ujságban“ megjelent egy apróhirdetés, melyben hivatalnok férjet kerestek 12000 korona hozománnyal bíró leánynak. Ő, a neolog egyház híve jelentkezett, még pedig nem eredménytelenül, mert 4 hét múlva neje-nek mondhatta a leányt, azonban tizenkétezer korona nélkül. Azt az ujsággal együtt elnyelte az enyészet, mielőtt még csak hozzányulhatott volna. Na de ebbe is csak beletörődött volna, sőt még talán a feleségét is idővel megszokta volna, el sem hagyná mai napig sem, már csak attól való félelmében se, hogy a Kereskedők Egyletében kirohanást ne rendezzen elene valamelyik társa, de egy nagy hiba van, az asszony szivgörcsökben szenved. Ezt ő nem bírja, mert neki is van szíve, s ezt nézni nem tudja.

— Helyes, — mond az ügyvéd, menjen innen, majd elintézzük.

— Nem kérem, mert én kártérítési igényt is támasztok szegényjogon, bélyegmentesen, mondja a hivatalnok ur s már veszi is elő a hosszú listát, a melyen az összes kártségeit felsorolja.

Lássuk hát szól az ügyvéd xilophonja. Nevemet Számiról — Sándorra kiigazítás a közigazgatás útiköltségével 82 kor. Utána, cipő, keztyű, ruha, zsebkendő, csokor, virág, cukor stb.

Végül 2000 korona. Hát ez miért? mondja az ügyvéd. Az elveszett legénységemért, —

szól búsan a fél és ábrándozva a messze-ségbe néz.

*

A kora hajnali órákban sürgősen beteghez hívják az agglegénység küszöbén lévő orvost. Sietve öltözne, de fél harisnyáját nem találja. Mikor már jó ideje keresi, végre keservesen kifakad: Már meg kell nősnülni az isten . . . Majd csendesen folytatja — ha lehetne, de mikor még a harisnyámnak sem találok a párját.

Különös kérdés.

Egy hivatalnok kis fia gondolkodó arccal lépett a mamájához:

— Mond anyuskám, hány évesnek kell az embernek lenni, hogy — zsidó legyen?

— Csacsi vagy kis fiam! De hogy kérdezhetsz ilyet?

Hát csak úgy gondoltam, mert nézd, én keresztény vagyok, te is az vagy, meg a papa is, de a — nagyapa és a nagymama már zsidók.

A korcsmában.

Vendég: Mondja korcsmáros, mi a különbség az 1 és 2 koronás bor között?

Korcsmáros: Egy korona, kérem.

Első makói**kenyérgyár és fehérsütőde**

ajánlja orvosi tekintélyek által elismert, nagy táperővel bíró

gyógykészsersültjét

mely csecsemőgyermek póttáplálkozására különösen beválló.

Naponta friss rozskenyér és házikenyér kapható!

KRAJCSOVICS ANTAL

ÚRI- ÉS EGYENRUHA SZABÓ.

Makó Fötér Schwartz fényképész udvar.

Készít legelegánsabb öltönyöket és télikabátokat, ugyszintén

egyenruhákat.

Raktáron a legújabb angol, hazai és skót szövetek. Pontos, szolid kiszolgálás.

Babonás történet.

A jegygyűrű.

Az este nagyon kitűnő helyen vacsoráztam. Finom urak és előkelő hölgyek voltunk együtt, férjek és feleségek. A vacsora nagyon jó volt. Annál jobb, mert közben borzasztóan rémes történetet mesélgettünk egymásnak. Nem tudom, észrevették-e már önök, hogy az étvágyat semmi sem fokozza jobban, mint egy kis borzadás, egy kis vér, egy kis halál? Ezért telnek meg annyira a korcsmák, ha a moziban tragédiákat játszanak.

A rémes történetek eredete az volt, hogy tizenhároman ültünk az asztalnál. Nagyon természetes, hogy ez a baljóslatu szám volt a szülője az összes babonás esetnek, amelyek a vacsora alatt sorra elhangzottak. Én is elmondtam egyet, a következőt:

— Volt egy jó barátom, egy kövér, de derék ember. Nagyon szerette a feleségét és a felnőtt gyermekét. Ami azonban nem zárta ki azt, hogy a szeretett feleségét megcsalja. Volt egy barátnéja, ehhez szokott néha-néha ellátogatni. Persze a legnagyobb titokban. Olyan ügyesen folytatta ezt a viszonyát, hogy senki sem tudott róla. Voltak olyan hetek, amikor maga a kis balkézőről való angyal sem tudta, hogy viszonya van a barátommal. Mert ez közben elkószált másfelé és a futó kalandokat, a félórás ismeretségeket sem vetette meg.

Ennek a barátomnak egyetlenegy babonája volt. Egy cigányasszony ugyanis megjövendölte neki, hogy vigyázzon a jegygyűrűjére, mert ha az leesik az ujjáról, akkor ő meghal. (Tudniillik a barátom hal meg, nem pedig a cigányasszony.) A barátom tehát roppant vigyázott a jegygyűrűjére.

Egyszer, amikor az ismerős nőnél volt, olyan szerencsétlenül huzta föl a kabátját, hogy a gyűrű lesiklott az ujjáról és elgurult. A barátom gyorsan lehajolt, hogy fölvegye. Említettem, hogy a barátom kövér ember volt. A lehajlás pillanatában megütötte a guta. Szörnyet halt. A cigányasszony jóslata beteljesedett. De ez volt a kisebbik baj. A nagyobbik azután jött A botrány. Képzeljék el a szerencsétlent! Idegen helyen...

— Ne részletezze a dolgot — szólalt meg egy hölgy — elgondolni is borzasztó...

— No, velem ugyan nem történhetik meg az ilyesmi — szólott egy férj büszkén.

— Miért? Talán olyan hű vagy? — kérdezte a felesége fanyar mosolylyal.

— Nem — szólott a férj egy kissé meg gondolatlanul — de én ilyenkor mindig a zsebembe teszem a jegygyűrűmet! F—z.

Keserű kifakadás.

Vendég (a pincérhez): Hallja pincér, én már sokszor láttam vaját életemben, de ilyen keveset még nem!

A kántor.

A makói főgimnázium alsó osztályában történt. A latin tanár azt kérde egy kis tanulótól, akinek arcvonásai erősen faji jelleget árulnak el.

— Mondd meg, fiam, mit jelent latinul énekelni?

— Canto, cantare, cantavi, cantatum — vágja ki azonnal a fiú a latin igét.

— És mit jelent latinul: énekes?

A fiú hallgat.

— Hát gondolkozzál csak! Can... can... nos, mégse jut eszedbe? Hát hogy hívják azt az embert, aki a templomban énekel?

Felragyogott erre a fiú szeme és büszkén vágja ki a megváltó szót:

— Weisz Ármin!

KEMÉNY BÉLA

KORONA-SZÁLLÓ vendéglő és kávéháza

KITŰNŐ ÉTELEK ÉS ITALOK!

Estéenként fölváltva

Purcsi Károly és Kolompár Béla

zenekara hangversenyez.

Minden vasárnap este nagy tombola értékes nyeremény-tárgyakkal.

DROGÉRIA MAKÓ, Fő-tér.

(Kasznárlak.)

Raktáron a legfinomabb bel- és külföldi illatszerek.

Pipere-szappanok.

Kozmetikai cikkek. Arc- és kézpoló szerek.

Finom francia gummikülönlegességek.

Fényképező készülékek

és hozzávaló kellékek
állandó raktára

eredeti gyári áron.

SOMMER JÁNOS

órák és ékszerész, MAKÓ.

TUTYI.

Mán csak igazán jó kis embőr a főkapitány. Gondoskodik a rendőrség fejlesztéséről. Ha így halad, akkor még megérjük, hogy lovasítja is az egész rendőrséget — úgy részletekben, finánc módra. Jó kis embőr.

Szép tüle, hogy olyan elegáns kis bőrkufferekkal látta el a rendőrlegényeket, amibe a zelemózsitát viszik. Hát nem is vót szép, hogy kendőbe kötve vigyék a rőndér urak a kosztot a posztra. Szőbb így, mög nem is derága, csak 3 forint. Megbirja azt a rendőr, jó kis embőrök.

Hát az igaz, hogy szorgalmatosak is a rőndérek, ahány cigánygyerök huszonegyezik, azt mind beviszik, oszt elvőszik tőlük a bankot. A multkor is vagy 16 krajcárt lefoglaltak. De legalább a Kaszinóba mög a zegyletbe nem mőnnek, mert hát tapéntatosak a jó kis rőndérok.

A jó kis Dobsa bácsi azt panaszolja, hogy a Gyilkostóbul elhalásszák a halait a jó kis cigánygyerökök, mög a kacsák. Osztán halászati ülalmat rőndőlnek most a tóra. No, megálgatok kacsák, ezután merjetök halászni a jó kis Dobsa bácsi taván.

Aszongyák, hogy tébolydát is csinálnak a kórházhon. Minek a? Hászen megfértünk mi eddig is a városban szabadgyára, oszt úgy sé férünk be mind, ahányan vagyunk — jó kis embőrök!

A „Dongó“ előfizetési ára vidékre postán küldve egész évre 4 korona.

Makói Uránia Színház.

Szombaton, dec. 20-án este 8 óraker és vasárnap, december hó 21-én délután 4 és este 8 óraker rendes helyárrakkal műsoron:

A bűvősszemű bajadér,
művész-regény 3 felvonásban. **Móric erkélyén,** kacagtató. **Rajos csoport,** cirkuszi attrakció. **A vidra,** színes természeti felv. **A hős fekhely,** komikus.

Tisztelettel: az igazgatóság.

Minden kedden és csütörtökön fényes előadás!

A kártyaparti.

Egy kávéházban alsóst játszott két jóbarát. Partiját egy koronában játszották. Az egyiknek hihetetlen pechje volt, minden partit elvesztett, akármit csinált, nem sikerült neki egy partit sem megszerezni. A partnere úgy játszott vele, ahogy akart, minden sikerült neki. Mikor a szerencsétlen játékos már tíz partit elvesztett, fölállt.

— Nem játszom tovább. Elég volt.

— De miért?

— Azért, mert nincs több pénzem. Tíz koronát elvesztettem, elég volt.

— A nyerő összeráncolta homlokát és szigoruan kérdezte meg.

— Szóval összesen tíz koronád volt?

— Igen.

— És te tíz koronával szemben ültél le velem játszani?

— Ugy van.

A nyerő felugrott, az asztalra csapott és dühösen mondta:

— Hallatlan! És én ezzel az emberrel szemben kockáztattam az utolsó koronámat!...

Főelv.

Nem az a fő, hogy az ember azt a nőt vegye feleségül, akit szeret, hanem azt szeresse, akit feleségül vett.

WEISZ JENŐ

„OTTHON” KÁVÉHÁZA

AZ ÚRI KÖZÖNSÉG TALÁLKOZÓHELYE.

Mindennemű

kávéházi italok. Hideg büffé.

Figyelmes kiszolgálás!

Minden este kitünő cigányzene!

Gyász esetekben temetésekhez

s mindennemű gyász cikkekben bevásárlások legolcsóbban eszközölhetők

özv. Gyurik Lajosné

„Órangyal“ disztemetkezési vállalatában Makó, Fő-tér, Kenyér-piac, a Tőkey-féle házban.

Legmegbízhatóbb pontos, szolid kiszolgálás.

Egyszerű és pompadiszravatolozás és áruraktár ujjonnan, dusan, a legjobban berendezve.

Mari néni

ezerhetes
korában.

Hej cigány, azt a füstöképű rézangyalát ennek a bagósvilágnak, tedd körösztbe a vonyót és húzd rá:

A lörinci csárdában,
Olaj ég a lámpába . . .

Még mielőtt azonban a nótának vége lett volna, Mari néni a csárdaszoba közepére ugrott és úgy összeverte a bokáját, akár csak Rózsa Sándor, mikor a makói alvégi csárdában mulatott az öreg Czina bácsival. Ez az öreg magyar arról volt nevezetes, hogy mindig azzal dicsekedett, hogy Rózsa Sándor az ő meg-

hitt barátja volt. Sokszor elmondogatta, hogy majd kitudósodik minden az ő — már mint Czina bátyánk — halála után, de bizony az se tudósodott ki, hogy hogyan halt meg ökigyelme, mert úgy találták meg a tanyai országuton — halva.

Mint mondám, Mari néni ereiben tüzes vér csörgedezett fiatalabb korában. Szilaj természetű volt. Szerette a táncot, az igazi, magyaros táncot. De a cigány is szívesen húzta neki, olykor-olykor olyan tüzzel, mintha csak száz forintos bankót ragasztott volna Mari néni a vonója hegyére, — pedig lóvé ritkán basavélt. Hanem az elmaradhatatlan garabojból ki-kinézett egy-két darab turós-lepény, meg afajta jó lekváros-rétes, és ha a more abból a rétesből ehetett, a mennyei üdvösségéről képes volt lemondani, mert tudta, hogy Mari néni alkalomadtán mással is meghálálja.

A régi időkben hangos volt a Mari néni háza környéke, minden éjjel muzsikáltak az ablaka alatt. Fiatal urak, őszbe-csavarodott magyarok, gatyás parasztok be-bekopogtattak a rácsos ablakon és ha világosság lett odabenn, csak egy gombot kellett megnyomni a kis kapun, a zár mindjárt felpattant. Azt a gombot azonban csak beavatottak ösmerték, aki nem tudott létezéséről, annak ugyan hiába

gyuladt ki a mécs belülről, csak a sötét utcán maradt az atyafi.

Sok érdekes dolgot mesélt Mari néni a fiatalságáról, egy esetéről azonban úgy hallgatott mindig, mint dinnye a fűben.

Husz éves leányzó volt, mikor Szarka Jankó vásárhelyi legény megkérte a kezét, nem sokat teketóriázott, egy-kettőre igent mondott. Az esküvőt annak rendje és módja szerint megtartották. A násznép igen jó hangulatban volt, a cigányok sem kimélték hegedűjüket. Éjfél felé azonban a banda megcsöndösödött, egy jóképű cigány legény: a primás, feltűnő soká volt távol, várták-várták, csak nem akart jönni.

Egyik baj a másikat tetőzte, a primással együtt eltűnt a menyasszony is, hiába kereste a vőlegény, nem találta sehol.

A násznép szép csendben eltávozott, csak a vőlegény, Szarka Jankó maradt egyedül az elhagyott fészekben. Egyideig gondolkozott, hogy mitévő legyen, majd benyitott a másik szobába, éktelen haragra lobbant, mikor meglátta a szépen felvetett ágyat, gondolt egy merészet, felugrott az ágy tetejére és a lepedőre nyomott egy pecsétet, bizonyoságul annak, hogy a nászéjszakán történt dolgok tagadhatatlanul meglegyenek pecsételve.

Mikor másnap Mari asszony hazament, férj-uram helyett a pecsétviaszra bukkant. Élete párját hamar elfelejtette, hanem a viasz illata sokáig csiklandozta Mari nénénknek az — orrát.

A tiszta Marcsa.

— Marcsa, a fürdő kádat megint nem mosta ki.

— Felesleges, mert ma ugyis fürödni tetszik.

LEGFINOMABB

rumok és borok,
pezsgők és likőrök,

ugyszintén teák, teasütemények és

fűszerárúk

:: nagyban és kicsinyben ::

KISS LAJOSNÁL kaphatók.

IFJ. ANTAL JÓZSEF angol uri szabó

Breuer-ház, a Makói Takarékpénztár Rész.-társ. épülete mellett

**Ajánlja mostan megérkezett legújabb őszi és téli angol szöveteit.
Megrendelések elsőrangú kivitelben és a legjutányosabb árak mellett teljesítetnek!**

A királyok alkonya vagy: a köztársasági Makó.

Épen egy rekontrát dörögtek be ellenem, amidőn hatalmas kürtölés bugta végig a köztársasági elnök remek termeit. János barátom, az elnök hirtelen felugrott.

— Uraim! tálalva van! Parancsoljanak bevonulni!

Mi türés-tagadás, János e pillanatban rendkívül sympathikus volt mindannyiunk előtt. Megkezdtük tehát a vonulást, amint az Xilophontól eltanultuk. Mielőtt azonban letelepedtünk volna, János barátom, az elnök szives volt gyermekeit bemutatni. Tiszteletteljesen néztem a nagy dynasztia sasfiókjait. A fiut Espersit Slyacantha, Elemér, Geza, Huba, Máriának hívták. Melegen kezét szoritottam a kis ludvári herceggel és miután a vén Schmurát főszakácsi minőségében tekintetemmel lesujtottam: egy pompás karosszék és testemnek ülésre predestinált idomai között fizikai kontaktust létesítettem. Talán zavartalanul szabadítottam volna fel az alvó állatot magamban, ha eme emancipális törekvésben egy kellemetlen incidens meg nem zavar. Jobboldalamon egy ismeretlen uri ember foglalt helyet. Olyan arrogáns volt, mint egy végrehajtó. Néhai táncmesterem, az öreg Dobos Dolfi prelekczióiból pedig határozottan emlékeztem, hogy a jónevelésnek az a kriteriuma, ha az ember fünek is, fának is, sőt fűzfának is bemutatkozik. Mi sem volt tehát természetesebb, minthogy a bemutatkozó értelmetlen morgásával én is tájékoztatni óhajtam partneremet: „vagy! ki ő s merre van hazája”? De majdnem sóbálványnyá változtam, amidőn ismeretlen szomszédom fogait felém viczorítja. Valóban éreztem is valami sós lerakodási kiinduló pontokat végtagjaimba, de az a gondolat, hogy a kormány-alakítást azonnal a nyakamba zudítják; eredeti édeskés állapotom megőrzésére intett. Zavarom azonban nőtön-nőtt. A pir már legkiemelkedőbb pontjaimat is ellepte. Ugy éreztem magamat, mint egy forgókomédia-tulajdonos azzal a kellemetlen hozzáadással, hogy nemcsak a boldog tulajdonos, de a boldogtalan forgó áldozat is magam voltam egy személybe. János észrevette zavaromat és egy mentőcsolnakon felém evezve kimentett.

— Sok dolog van barátom, amit te még meg nem értesz. A köztársaság ugyanis nemcsak egy új államformát, hanem a természet-tudományos világnézet diadalra jutását is jelenti. Tudom, hogy a tüskölés is meglepett.

**Ma, vasárnap, december 21-én
a Korzó-szálloda éttermében nagy**

tombola-estély lesz.

Szerkesztésért felelős a kiadótulajdonos: Kovács Antal. — A Dongó telefonszáma 45. — Kovács-nyomda, Makón.

Pedig ez a köztársaság speciális jeladása. Tudományos kutatásaink alapján ugyanis sikerült megállapítanunk, hogy a csengettyűt a papok és királyok lopták be az emberi társadalomba. A csengő ugyanis joggal tekinthető a templomi harang degenerált unokájának. Az ősember csak a kürtöt ismerte. Ezzel hívta össze vendégeit a lakomákra s ezel felszerelve jelent meg szerelmesének ablaka alatt, hogy érzelmeit tolmácsolja. Idők folyamán, amidőn a monarchia és klerikalizmus sötét rabságába kerültek az emberek, divatba jött a csengettyű. A papok és királyok mindig csengettek, sőt van még most is oly siralmas náció, ahol még mindig csengetnek. A halálos dőfést akkor adtam meg a monarchiának és papuralomnak, amidőn halállal büntettem azokat, akik csengetni mernek és örökös számkivetéssel sujtottam azokat a renitenseket, akiknek a füleik csengtek.

Azt sem csodálom, hogy szomszédod fogcsikorgatása zavarba ejtett. A nagy deuto-logus, dr. Fried segítségével sikerült azt is tudományosan megállapítanunk, hogy az ősember nem ismerte a bemutatkozást. Igazi köztársasági ember, akinek sociologiai és természettudományi műveltsége van, csak a fogait mutatja ki. Erre analógiát mutatnak rokonaink, dicső elődeink: a majmok, a kutyák s a legklasszikusabb ember-typus: a farkasok. A fogcsikorgatás tehát bemutatkozás, de természet-tudományi alapon. Minden egyéb sallang és erőszak a gyönyörű ősemberi természetben. Mondanom sem kell, hogy ez az aljas merénylet is a papok nevéhez fűződik, hiszen ők voltak azok, kik először áldozataikat az Urnak bemutatták.

E pillanatban azonban csend lett. Az étel az asztalra került. (Folyt. köv.)

A legjobbnak elismert

Bächer-féle tüköracél ekék

kormányal ellátva, fogas és láncos boronák, saját találmányu és szabadalmazott vessző-utanzatu vaspálcás boronák, ugyszintén a világhírű Melichár-féle Unikum-Drill sorvető, Imperator műtrágya és magvető gépek, Johnston-féle kukoricaszár-aratógépek előnyösen szerezhetők be:

LIPTÁK BÉLA

mezőgazdasági gépraktára és javító műhelyében
MAKÓ, Szentjános-tér.

Valódi szikra-gyöngye bor lesz felszolgálva!

Szives pártfogást kér:

LIGETI RÓBERT

Korzó-szállodás.